

PEP VILA

MANUSCRITS CATALANS A LA BIBLIOTECA
DE LA FAMÍLIA PUIGGARÍ DE PERPINYÀ

En les recerques que encara faig al Rosselló sobre la llengua i la literatura catalanes, en arxius i biblioteques públiques i privades, alguns erudits locals, coneixedors del meu interès pel món del teatre i de la llengua, sempre m'havien parlat, elogiosament, de la riquesa de la biblioteca de la família Puiggarí de Perpinyà, a la qual, per raons de confiança i de seguretat, poca gent hi ha accedit. En els darrers temps s'han trobat a faltar llibres i altres peces d'interès d'aquest fons importantíssim, i no és qüestió d'obrir-lo al primer passavolant que truca a la porta. Confesso que ni jo mateix l'he vist.

Una altra biblioteca, molt important pels seus fons sobre la primera renaixença catalana, a la qual tampoc no es pot accedir, a mi almenys me n'han tancat la porta—, és la del polígraf Jaubert de Paça (1785-1856), conservada actualment, en molt bon estat, pels seus hereus al castell de Paça, al Rosselló. Per altra banda, uns altres hereus, els de Josep Sebastià Pons, guarden en un garatge de Perpinyà, en males condicions, els papers del poeta i no permeten tampoc l'accés als llibres i manuscrits d'aquest erudit i home de lletres. En aquest context 'fer recerca' es converteix en una feina difícil i arriscada, gairebé policíaca, ja que moltes vegades no pots veure la documentació en unes mínimes condicions. En cap cas resulta una feina simple. En una ocasió per consultar una crònica catalana de molt d'interès, propietat d'un convent de monges de clausura de Perpinyà, vaig haver de recórrer als bons oficis d'un capellà, el confessor de la comunitat, que fou el qui em va treure el manuscrit del clos sagrat per unes hores.

La meva insistència, almenys, per descriure una part del fons de la família Puiggarí ha donat a la llarga alguns resultats, i ha estat recompensada. Davant la impossibilitat d'accedir-hi personalment, un

familiar indirecte, a qui agraeixo els seus serveis, va optar per treure alguns dels materials de la biblioteca per mostrar-me'ls, ni que fos per fer-ne la descripció sumària. Sota l'epígraf de *Poésie et philologie*, em va deixar consultar els que avui són objecte d'aquest treball descriptiu. Desconec si hi ha altres materials d'interès en aquesta biblioteca. Només puc respondre dels manuscrits que he vist. Em consta que hi havia o hi ha encara un *Costumari*, en català, manuscrit, del segle XVII, de l'església de Sant Joan de Perpinyà, que explica les reformes litúrgiques i de culte que es van fer en aquesta església durant el Barroc, obra que, d'altra banda, fou explotada al segle passat, per l'historiador Ph. Torreilles.¹

En aquesta biblioteca hi ha els papers de Pere Puiggarí² (Perpinyà, 1768-1854), historiador, erudit i gramàtic, professor d'humanitats al Col·legi de Perpinyà, autor d'una primerenca *Grammaire catalane-française à l'usage des Français, obligés ou curieux de connaître le Catalan, des linguistes et des amateurs de la langue Romane[par... homme de lettres, ex-fonctionnaire de l'Université, membre de plusieurs sociétés savantes, auteur de deux ouvrages sur la langue castillane à l'usage des Espagnols. Perpinyà* (J. A. Alzine, 1852, 141 ps.), reeditada el 1910. P. Puiggarí deixà com inèdit un *Diccionnaire catalan-français* (veg. núm. 29). Sense poder-ho confirmar, m'han informat de l'existència, en aquesta mateixa collecció, dels papers del seu nebot Antoni Puiggarí (Perpinyà 1815-1890), militar i erudit, arqueòleg, que sembla que deixà molts treballs inèdits sobre gramàtica catalana. Imagineu-vos el material que pot haver-hi en aquesta biblioteca de l'oncle i nebot, tots dos dedicats, entre altres mesters, als estudis de fi-

1. Ph. TORREILLES, *Les Fêtes religieuses à Saint-Jean*, «La Semaine religieuse du diocèse à Saint Jean de Perpignan» (1902), ps. 2-31 i ss.

2. Sobre la figura humana i intel·lectual de Pere i Antoni Puiggarí, vegeu els articles següents, ANÒNIM, *Notice biographique sur M. Pierre Puiggarí*, «Journal des P. O.», núm. 89 (1854); Carles BOSCH DE LA TRINXERIA, *Antoni Puiggarí*, «La Il·lustració catalana» (1891), p. 34; Jean Augustre BRUTAILS, *Notice sur le colonel Antonnie Puiggarí*, «BSASLPO» (1891), ps. 485-496; Abbé Joseph FALGUERE, *Antonnie Puiggarí*, «Journal commercial illustré des P. O.» (1897-1900), p. 49; Joseph MORER, *Pierre Puiggarí*, «BSASLPO» (1856), ps. 520-522; Philippe ROSSET, *Pierre Puiggarí (1768-1854): pour une approche du milieu intellectuel roussillonnois dans la première moitié du XIXe siècle*, dins *Etudes Roussillonnoises offertes à Piere Ponsich* (Perpinyà, Le Publieur, 1987), ps. 469-475.

lologia catalana. Alguns d'aquests manuscrits, per la data de còpia, pertanyen ja al nebot Antoni Puiggarí.

Deixant de banda els consagrats a estudis de lexicografia, la majoria de manuscrits són còpies d'obres de teatre passionalístic, hagiogràfic, nadalenc, profà. A més de trobar-hi dos fragments d'una traducció catalana d'una peça de Molière, hi ha altres obres de literatura popular molt difoses a l'època. Com que els erudits rossellonesos, en aquesta època, ja escriuen la seva obra de recerca en francès, la literatura catalana com a mitjà d'identificació i de diferenciació social s'interessa per la poesia popular, els goigs, el teatre, les faules, un gènere molt productiu al Rosselló. En conjunt és una literatura poc abstracta, la més tangible o memoritzable en una tradició on el català sobreviu sense escola ni mitjans de comunicació, sense usos administratius, en un clar procés de marginalització. El català, que es reclou en textos no cultes, es difon majoritàriament a través d'un registre oral. Bona part d'aquestes obres del XIX —catecismes, novenes, pietat popular, cançons— tenen com a únic horitzó un espai dialectal molt acotat. De fet és la continuació d'una tradició ja estudiada, en part, per Josep Sebastià Pons a *La littérature catalane en Roussillon au XVIIe et au XVIIIe siècles* (Tolosa-París, 1929). Les obres de teatre hagiogràfic són les darreres refoses d'aquest teatre de sants tan popular que es fan al Rosselló a la segona meitat del segle XIX. A primer cop d'ull són còpies o derivacions de les obres de la col·lecció Tolrà de Bordas conservades a l'arxiu de Sant Miquel de Cuixà i a la biblioteca privada dels hereus de J. S. Pons.

Les còpies dels proverbis de *Guillem de Cervera* o del *Llibre de tres*, publicats en revistes de filologia francesa, pels hispanistes del moment, permetien conèixer les edicions de textos medievals catalans o occitans. Oncle i nebot coneixen els treballs de Jaubert de Paça o de Josep Miquel Guàrdia i Begur sobre la llengua i la literatura catalanes. Guàrdia, col·laborador de la revista «L'Avenç», publicà a París la traducció de *Lo Somni* de Bernat Metge.

Podem veure com en aquella època, sense microfilms ni fotocòpies, era molt difícil la consulta d'originals, d'obres de referència, mal distribuïdes, que s'imprimien llavors al Principat. Aquesta problemàtica era encara més acrescuda al Rosselló per raons de fron-

tera, per la incomunicació total o parcial que existia amb bona part dels estudiosos de l'altra banda de la ratlla. Pere i Antoni Puiggarí, com tants d'altres erudits, es veuen en la necessitat de copiar o fer copiar les obres, d'adquirir materials a través de compra o donació. Hom transcriu fragments d'obres publicades a la revista «Romania» i a d'altres revistes erudites de l'hexàgon on els estudiosos provençalistes, rossellonesos o catalans publicaven les seves recerques.

Jaume Massó Torrents en un article, *Records d'en Brutails*,³ explica la visita que una vegada va fer a Perpinyà. Un seu amic, en Brutails, li va presentar Antoni Puiggarí, que en aquell moment posseïa una gran biblioteca:

«A Perpinyà, ja fa molt temps, va acompanyar-me a casa el coronel Puiggarí [...] Tan aviat parlava francès amb en Brutails com català dirigit-se a mi [...] En Puiggarí va mostrar-me còpies de documents, de miniatures, de portulans antics, executats fidelment amb una pulcritud admirable [...] En Brutails, en el llibre esmentat que vaig traduir-li, li dedica un dolç record. El Coronel Puiggarí, que no escrivia gaire i que no imprimia mai, es dedicava a arreplegar amb una tenacitat, una intel·ligència i una constància que no se solen trobar, gran acòpia d'elements de treball que cedia generosament a qualsevol que s'interessés pel passat del seu estimat Rosselló» (ps. 602-603).

Antoni Puiggarí fou autor d'unes poesies catalanes⁴ de circumstàncies, escrites en 1889, editades, parcialment, ara fa una anys. La musa popular, amb la influència vallfogonesca, no donava per gaire més:

Si de carxofes
tes banyes fossen un ram,
sempre que tendries fam
te passaries ganes.

* *

3. «Revista de Catalunya» (1926), ps. 599-604.

4. *Epigrammes*, «Massana», núm. 22 (1974), ps. 231-232; *Epigrammes et fables*, «Massana», núm. 25 (1975), ps. 51-52.

So un home desesperat,
de tothom so desemparat;
no tinc parents, no tinc amics.
—Te se son morts? —Ca! S'han fet rics.

* *

Qui sap demà si sareu vius
a l'hora que ara tu nos dius.

* *

Jo no sé com en Bernat
ha fet per tenir mainada;
cent feines ha comensat,
sols aqueixa és acabada.

* *

ELS MANUSCRITS. POÉSIE ET PHILOLOGIE

Els 30 [28+1+1] manuscrits descrits, objecte d'aquest treball, vénen acompanyats d'una relació manuscrita de títols. Manquen els volums, números 2 i 4. Gairebé totes les obres són copiades en llibretes escolars, en una lletra molt pulcra. 1. *Recherches historiques sur la langue catalane* (Jaubert de Passa). 2. *Representació de la mort y passió de Christo Nostre Senyor*. 3. *In Perpiniano capto*. 4. *Cantics Espirituals dels P. P. Caputxins* (18 segle). 5. *Dialogos catalans sur la natiuitat*, etc. 6. *Coblas*. 7. *Cantiques catalans*. 8. *Cantiques catalans*. 9. *La presa del gloriós martir Sant Vincens de Coplliure*. 10. *Lo ball d'en Serrallonga*. 11. *Santa Barbara* (1830). *Tragedia*. 12. *De la degollació de Sant Joan Baptista*. *Tragèdia*. 13. *Tragedia catalane sur Maxime*. 14. *Comedia Catalana de Constantina*. 15. *Vinguda del món*. 16. *Lo pecat de Adam*. 17. *La Historia del noble y esforçat Pierres de Provença, y de la gentil Magalona*. 18. *Théâtre de Hrostsvoitha, religieuse allemande du Xè segle*. 19. *Le livre des trois choses*. 20. *La vie del Pastor*. 20 (bis). *Pourceugnac*. 21. *La langue et la littérature catalane* (Re-

vue des deux Mondes). *Les Proverbes de Cervera*. 23. *Fables catalanes*. 24. *Notes*. 25. *Fables d'Iriarte*. 26. *Recueil de mots catalans*. 27. *Recueil de mots catalans*. 28. *Recueil de strophes latines*.

El que hem descrit amb el núm. 20 té una doble numeració. El núm. 29 no figura en aquesta relació.

Agraïxo públicament a Hélène Jonquieres i Maria Andrea Calafat el seu ajut en aquesta recerca.

Contingut

1. *Recherches historiques sur la langue catalane de Jaubert de Passà*. Còpia manuscrita de l'original aparegut a les «Mémoires de la Société Royale des Antiquaires de France» (1824), ps. 507 i ss. Segle XIX. 1 guarda + 53 fols + 2 guardes.

2. *Representació de la mort y passió de Christo Nostre Senyor. Composta en Prats de Molló per lo reverent Francisco Ezperiquete*.

— No se'n troba l'original. Una fotocòpia d'aquesta obra, en lletra del segle XIX, es pot consultar a l'Arxiu-Museu de l'Institut del Teatre de Barcelona (ms. 15568). Vaig descriure aquesta obra a la Miscel·lània Romeu i Figueras, II, *Repertori de manuscrits de teatre rossellonès* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1986), ps. 372. L'imprès del segle XVIII era datat en 1738.

3. *In Perpeniano capto*. Segle XIX, 3 fols. Text llatí amb la traducció francesa del fullet d'Antoine Chanut, *Perpiniaum captum* (canebat p. Antonius Chanut, 9-9-1642). Parisiis apud S, Cramosy, 1642, 4º, 14 ps. També conté algunes notes copiades de l'obra de Marcillo, *Crisi de Catalunya*.

4. *Càntichs espirituals dels P. P. Caputxins*. Segle XVIII.

— Aquesta obra no s'ha localitzat. No sé si és tracta d'una còpia del *Manual de exercicis y cantichs espirituals. Per les missions que fan los P. P. Caputxins en lo Comptat de Rosselló. Tercera edició, revista, corregida y augmentada*. En Perpinyà: en casa de Guillem Simob Le Comte... (1758), 128 ps.

5. *Comensa lo diàlogo de la Nativitat de Christo Senyor Nostre en Bethlem. Adoració dels pastors y dels Reys de Orient, fugida de Egipte, la tirania de Herodes fent degollar los infants.* Mides 175 × 227 mm. Llibreta escolar. Segle XIX, 1 guarda + 25 folis.

— Los interlocutors: Loia, Maria Santíssima, lo àngel Gabriel, Sant Joseph, tres pastors, dos àngels, Lluçifer, Satanàs, Barsabuch, Herodes, tribuno ab sis soldats, los tres reis magos, dos escribas, dos ciutadans de Bethlem qui no volen acullir a Maria y Joseph, sis donas bethlemitas, dos rabadans, lo graciós.

6. Sense títol [Relació dramàtica de la Nativitat del Fill de Déu] Mides 175 × 230 mm. 17 folis s/n. *Fait par moi François Delaris Muntaner als 21 desembre de 1801.* Delaris. Segle XIX. Es tracta d'una nova còpia de l'obra que vaig editar dins *Teatre català del Rosselló. segles XVII-XIX I* (Barcelona, Curial, 1989).

7. *Cantiques catalans.* Quadern escolar de mides 175 × 230 mm. Segle XIX. 5 guardes + 27 folis + 1 guarda.

— És un recull format per còpies de diverses obretes de literatura pietosa, la procedència de les quals desconec. Conté: *A la Puríssima Verge, Sentiments de les Sants Ànimes, Cobles en Alabança de N. S. Jesucrist, Renovació dels vots del batisme, Dispensas per la Santa Comunió, Himnes.*

8. *Cantics catalans.* Quadern escolar de mides 113 × 178 mm. En un foli a part esmenta que és una còpia manuscrita de las *Pregàries en vers extretas de un llibre molt devot intitulat Bon dia del Christià* (Vic, Impremta Valls, 1828), segle XIX.

9. *La presa del gloriós màrtir Sant Vincens qui a pres lo martiri a la vila de Coplliure en Rosselló.* 1 guarda + 35 folis sense numerar *Fait par moy Jean Remor.* Collioure 1804, 16 mars (fol. 33). Fols. 32v-33: «Estribo y coplas del gloriós màrtir Sant Vincens de Coplliure»; «Decimas de Sant Vincens quant se fa la cabalcada».

10. *Lo ball de Serrallonga.* Mides 175 × 230 mm. 18 folis sense numerar. Incomplet. En el fol. 17v llegim: «fait par moy Joseph Laflou, ma-

jor, cé premier février de 1804 an douze de la Republique fransseze. Lé nom porté cy dessus J. Laflou». Segle XIX.

— Nova redacció d'aquest ball parlat que s'aparta dels models coneguts.

11. *Santa Bàrbara. Tragèdia en cinch actes ab cants y chor. Any de 1830.* Mides 175 × 230 mm. 34 folis escrits sense numerar. Segle XIX. 5 actes.

12. *Tragèdia de la degollació de sant Joan Baptista en set actes, corregida y aumentada en 1862.* Quadern escolar de mides 180 × 230 mm. 41 folis sense numerar. Segle XIX. Lloa inicial sense marcar, 7 actes i lloa final. Conté fragments de música.

13. *Tragedie catalane sur Maxime. [Santa Catarina].* segle XIX. 2 guardes + 40 fols. + guardes. Lloa i cinc actes.

14. *Comèdia de Constantina.* Lo 24 agost 1846. Boixeda, Gabriel. 27 folis sense numerar. Segle XIX.

— Gabriel Boixeda (Prats de Molló, 1809-Perpinyà, 1874), poeta i vicari de Prats de Molló en seria el copista. La *Comèdia Constantina* és una obra del segle XVIII que ens ha arribat copiada en diversos manuscrits, coneguda també amb el nom de *Tragedia o festeix d'Affranio, cavaller noble, y Constantina, princesa d'Espanya* (ms. Fonda, 1824), obra aquesta en poder dels hereus de J. S. Pons, la qual tinc en curs de transcripció.

15. [*La vinguda del món*] Mides 170 × 223 mm. 80 fols. Segle XIX. *Entrada de la loa. 4 actes. Conclusió per la última loa.*

16. *Lo pecat de Adam.* Quadern de 175 × 225 mm, de 86 folis. Segle XIX. *Pròlech i 5 actes. Acció de gràcias* [lloa final]. Els folis. 1, 82, 83, 84, 85 i 86 són en blanc.

17. *La història del noble y esforçat Pierres de Provença y de la gentil Magalona.* Còpia manuscrita de l'edició impresa a Barcelona en casa de Rafel Figueró en 1746. Segle XIX. 40 fols + 2 fols en blanc. Fols. 1, 38, 39 i 40 en blanc.

18. *Théâtre de Hrotsvitha, religieuse allemande du Xe siècle*. Còpia del segle XIX, en francès. Text llatí i traducció de Charles Magnin, seguit d'un estudi sobre *Le Rytme des bulles pontificales*. 1 guarda + 73 ps.

19. *Le livre de trois choses* Còpia del *Llibre de tres*, segons l'edició de Morel Fatio, *Mélanges de littérature catalane, II, Le Livre de trois choses*, apareguda a la revista «Romania», vol. XII (1883), ps. 230-242. 8 folis.

20. *Relació nova y molt curiosa de la vida dels pastors*. Plec solt del segle XIX del qual se'n conserven moltes edicions. Còpia manuscrita de l'edició estampada a Puigcerdà per Joan Diumenja, en la plassa Majó. s/d. segle XIX. 12 folis.

20 bis. *Pourceaugnac* de J. B. Poquelin, Molière (1622-1673). Dos quaderns amb fragments traduïts al català del primer i segon acte d'aquesta obra. Primer quadern de 52 pàgines. Segon 38 ps. Segle XIX.

21. *La langue et la littérature catalanes*. Còpia del treball de Josep Miquel Guàrdia (Alaior, 1830-París, 1898), aparegut en la «Revue des deux Mondes» de 15-9-1886. Segle XIX. 23 folis + 2 guardes. Josep Miquel Guàrdia féu la primera edició de *Lo Somni* (1898) de Bernat Metge amb traducció francesa.

22. *Les proverbes de Cervera. Poeme catalan du XIII siècle*. Còpia de l'edició d'Antoine Thomas, *Les Proverbes de Guylem de Cervere, poème catalan du XIII siècle*, «Romania», XV (1886), ps. 25-110. Segle XIX. 1 guarda + 46 folis + 3 guardes.

23. [Adaptacions i traduccions de Faules] 1872-1873. Quadern escolar de mides 175 × 225 mm. 12 folis sense numerar. Segle XIX. 1 guarda, 12 folis + 1 guarda.

Contingut: I. *Lo castich de Rocagelada. Fable* (23-5-1872). II. *Lo cassador y son ca. Fable* (2-6-1872). III. *Lo glan y la Carabassa. Fable. Traduction de La Fontaine* (9-6-1872). IV. *Qui tot ho vol, tot ho perd. Proverbe* (15-6-1782). V. *Los gats y las dabanadoras. Faula* (28-6-1872).

VI. *Qui tan tira fa dos caps*. VII. *Lo bou gras* (12-7-1872). VIII. *Lo casament per interés. Faula* (21-8-1872). IX. *La cigala y la formiga. Imitation de la Fontaine* (5-10-1872). X. *La vella y la mort* (19-10-1872). XI. *Lo curandero y lo unguent divi* (8-11-1872). XII. *Las picadas dels mosquits* (23-11-1872). XIII. *Lo soch de Roure* (11-12-1872). XIV. *La rata, lo pardal y lo falcó* (16-2-1873). XV. *Lo comunisme* (13-6-1873). XVI. *La criada* (2-10-1873). XVII. *La mestressa* (3-12-1873).

24. *Notes extretes de la revista «Romania» i d'altres publicacions erudites Segle XIX* 10 folis. Moltes d'aquestes anotacions corresponen a articles de J. B. Alart, i a altres textos de poesia religiosa francesa i occitana.

25. *Fables d'Iriarte traduïtes ou imitès par Grenus*. Segle XIX. 8 folis. Còpia d'aquesta edició.

26. *Recueil de mots catalans*. Mides 205 × 300 mm. 15 pàgines. Llista de mots del regne vegetal (1-7), mamífers (9-12), peixos (13-14). Fol. 15 en blanc. Segle XIX.

— Els ms. 26 i 27 són treballs complementaris per al diccionari francès-català que va deixar inèdit, un microfilm del qual es pot consultar a la Biblioteca Municipal de Perpinyà. Vegeu núm. 29.

27. *Recueil de mots catalans*. Quadern de 210 × 300mm. 40 folis. Relació de mots catalans ordenats alfabèticament, un esborrany del diccionari. Segle XIX. Els folis 2, 4, 5, 8, 9, 12, 14, 15, 17, 19, 20, 23, 24, 28, 30, 32, 34, 36 i 40 són en blanc. Mots que corresponen al regne vegetal (1-7); mamífers (9-12) i peixos (13-14).

28. *Recueil de strophes llatines*. Segle XIX. 14 folis. Llibreta amb exercicis de mètrica. Estrofes llatines amb exemples de peus, versos i estrofes clàssiques. Hi ha molts esborranys amb versos escandits.

[29] *Dictionnaire catalan-français et français-catalan*. Mides 210 × 320 mm. Mitja pell, enquadernat en pasta. Diverses foliacions, 182 folis numerats de dos en dos. Fini le 9 mars 1840 (a l'últim foli escrit). N'hi ha microfilm a la B. M. de Perpinyà.

Aquest és un diccionari desconegut que mereixeria un gran estudi. Entenc que és una aportació important per a la història de la lexicografia catalana del segle XIX, època en la qual s'inaugura modernament aquesta disciplina a casa nostra. Els lemes van amb equivalència francesa o catalana, sense definició. Copio algunes entrades del diccionari de la lletra «h» en les quals es pot veure la introducció de fraseologia, la presència de castellanismes, la voluntat clara de Pere Puiggarí de fer una obra ambiciosa. És un complement dels treballs de l'arxiver rossellonès Julià-Bernat Alart (1824-1880), centrats sobretot en un inventari de mots extrets de documents antics.

Hôpital, *hospital*.

Hoquet, *singlot*.

Hoqueton, *cota que portaban en Fransa los soldats del prebost, etc, lo soldat mateix*.

Hora v. *heure*. *Hora daurada*, *Heureux moment*. *A las horas*, En ce temps la, en cette occasion, alors. *De hora*, de bonne heure. *Des de las horas*, depuis. *Tota hora*, toujours. *Horaire*, *horari*, *pertanyent a hora*. *Hurde*, *pleta de tartaros i altres bárbaros errants*. *Turba*. *multitud de malfactors*.

Horion (vulg.) *Topetó*, *trompasso*, *batacada ques da a l'altre o ab altre tropessant*.

Horizon *horisont*. *Horizontal*, *horisontal*. *Horizontalement*, *horisontalment*.

Horloge, *Rellogte*. *Horloge d'eau*, *clepsydie*. *Rellogte de aygua*, de sabet, *de arena*, *ampolleta*. *Solaire*, *de sol*. *Horloge detrequée*, *rellogte desconcertat*, *cap descabellat*, *desbaratat*, *dit del subjecte desordenat en sas accions*, etc.

Horoscope, *horoscopo*.

Horreur, *horror*; *enormitat de algun crim*; *c'est un horreur*, *es un monstruo*, *un espantall*. *Se diu de una dona viciosa*, *sumament lletja*. *Horreurs*, *horrors*, *infamias*, *cosas o accions que deshonran*.

Horrendament, V. *horrorosament*.

Horriendo, *hórrido*, *horrible*, *horrorós*, *horrible*, *afreux*.

Horrible, *Horrendo*, etc. *Se diu horrible per extrem*, *excessiu*, *enorme*.

Horrorisar, *faire horreur*.

Taula dels manuscrits

Ball parlat: 10

Faules: 23, 25

Història: 3

Llengua i literatura catalanes: 1, 17, 18, 21, 22, 24

Obres lexicogràfiques: 26, 27, 29

Poesia: 4, 7, 8, 20

Retòrica: 28

Teatre hagiogràfic: 9, 11, 13, 16

Teatre nadalenc: 5, 6

Teatre passionístic: 2

Teatre profà: 14

Teatre, traduccions: 18, 20 bis,

Teatre veterotestamentari: 12, 14

PEP VILA